

Žiema

Ketvirtadienis

sausio 1 d.

Nedarbo diena Anglijoje, Airijoje, Škotijoje ir Velse

Štai mano įsipareigojimai naujiems metams:

1. Padėsiu pereiti per gatvę akliems.
2. Visada pasikabinsiu kelnes.
3. Plokštes laikysiu vokuose.
4. Nepradėsiu rūkyti.
5. Nebespaudysiu spuogų.
6. Būsiu geras šuniui.
7. Padėsiu neturtingiems ir neprotingiems.
8. Kai vakar prisiklausiau to baisaus triukšmo apačioje, nusprendžiau niekada negerti alkoholio.

Tėvas vakar per pobūvį prigirdė šunį vyšninio likerio. Jeigu sužinotų Gyvūnų globos draugija, jam už tai kliūtų. Nuo Kalėdų praėjo jau aštuonios dienos, bet mama dar nė karto ne-užsijuosė tos liurekso prijuostės, kurią jai padovanojau! Kitais metais padovanosiu jai vonios šampūno.

Na ir sekasi! Pirmą naujų metų dieną ant smakro išdygo spuogas!

Penktadienis

sausio 2 d.

Nedarbo diena Škotijoje. Pilnatis

Jaučiausi blogai. Kalta mama, antrą valandą ant laiptų dainavo „Mano kelias“. Na ir sekasi, turiu tokią motiną! Mano tėvai galbūt alkoholikai. Tada kitais metais tikrai atsidursiu vaikų namuose.

Šuo atkeršijo tėvui. Pašokęs numetė jo laivo modelį, pas-
kui įsipainiojęs takelaže išvilko jį į sodą. Tėvas vis kartojo: „Tri-
jų mėnesių darbas šuniui ant uodegos!“

Spuogas ant smakro vis didėja. Čia kalta mama, nieko neišmano apie vitaminus.

Šeštadienis

sausio 3 d.

Taip neišsimiegu, kad galiu išprotėti! Tėvas išvijo šunį iš namų, ir tas visą naktį lojo po langais. Na ir sekasi! Tėvas keikėsi ant šuns! Jei nesisaugos, tai vieną dieną pakliūs policijai už necenzūrinius žodžius.

Tas spuogas tikriausiai yra skaudulys. Na ir sekasi – išdygo tokioje vietoje, kur visi mato. Pasakiau mamai, kad šiandien dar negavau vitamino C. Ji atsakė: „Tai nueik ir nusipirk apelsiną.“ Ir taip visą laiką.

Ji vis dar nenešiojo mano prijuostės.

Laukiu, kada reikės eiti į mokyklą.

Sekmadienis

sausio 4 d.

Tėvas susirgo gripu. Ir nenuostabu, kai taip maitinamės. Motina per lietų išėjo nupirkti jam vitamino C gėrimo, bet aš pasakiau jai, kad jau per vėlu. Dar stebuklas, kad nesusergam skorbutu. Mama sako, jog nieko nemato man ant smakro, bet ją graužia sąžinė, kad netinkamai mus maitina.

Mama paliko atdarus vartelius, ir šuo pabėgo. Nulaužiau patefono rankenėlę. Dar niekas to nežino, o jei gerai seksis, tai tėvas sirgs ilgokai. Be manęs, tik jis kartais dar groja tuo patefonu. Prijuostės dar nė ženklo.

Pirmadienis

sausio 5 d.

Šuo dar nesugrįžo. Be jo daug ramiau. Motina paskambino į policiją ir nupasakojo jo išvaizdą. Iš jos žodžių jis atrodo daug prastesnis: ant akių palaidi plaukai ir taip toliau. Man atrodo, kad policija turi rimtesnių darbų negu ieškoti šunų, pavyzdžiui, gaudyti žmogžudžius. Taip pasakiau ir mamai, bet ji vis tiek paskambino. Dar atsitiks taip, kad pati per šunį bus nužudyta.

Tėvas dar tebeguli lovoje. Sako, kad serga, bet mačiau, kaip rūkė!

Šiandien buvo atėjęs Naidželis. Jis per Kalėdų atostogas įdegė. Kad tik nuo šalto Anglijos klimato nesusergtų. Man atrodo, kad jo tėvai be reikalo vežėsi jį į užsienį.

Jis dar neturi nė vieno spuogo.

Antradienis

sausio 6 d.

Trys Karaliai. Jaunatis

Šuo prisidirbo! Pargriovė paštininką su dviračiu ir sutaršė visus jo laiškus. Dabar tikriausiai visi pateksim į teismą. Policininkas pasakė, kad šunį reikia prižiūrėti, ir paklausė, kiek laiko jis jau šlubuoja. Motina atsakė, kad jis visai ne šlubas, ir apžiūrėjo jį. Kairėje priekinėje letenoje jam buvo įsmigęs mažas piratas iš laivo modelio.

Šuo labai apsidžiaugė, kai motina ištraukė piratą, ir šoko su purvinomis letenomis policininkui ant uniformos. Motina atsinešė iš virtuvės pašluostę, bet aš su ja buvau valęs žemuogių uogienę nuo peilio, todėl tik dar labiau ištepčiojo uniformą. Tada policininkas nuėjo. Garantuoju, kad paskui keikėsi. Galėčiau jį už tai apskųsti.

Reikia naujame savo žodyne pasižiūrėti, kas yra trys karaliai.

Trečiadienis

sausio 7 d.

Šį rytą su nauju dviračiu buvo atvažiavęs Naidželis. Prie dviračio yra gertuvė, spidometras, sėdynė geltona, padangos siauros, lenktyninės. Be reikalo pirko Naidželiui. Jis su juo važiuoja tik į parduotuvę. Jeigu aš turėčiau tokį dviratį, tai išvažinėčiau visą šalį ir patirčiau daug įspūdžių.

Mano spuogas ar skaudulys jau pasiekė viršūnę. Daugiau jau tikriausiai nebegali augti!

Savo žodyne radau žodį, kuris labai tinka mano tėvui. Tai *simuliantas*. Jis vis dar tįso lovoje ir geria vitaminą C.

Šuo užrakintas anglių sandėliuke.

Trys karaliai buvo išminčiai. Tik pamanyk!

Ketvirtadienis

sausio 8 d.

Dabar gripu susirgo mama. Vadinasi, man vienam reikės prižiūrėti abu. Na ir sekasi!

Visą dieną lakstau laiptais aukštyn žemyn. Šįvakar išvairiau jiems gerą vakarienę: du kiaušinius su pupomis ir manų kruopų pudingo. Gerai, kad užsirišau tą liurekso prijuostę, nes kiaušiniai keptuvėje sprogo ir aptaškė mane visą. Kai pamatčiau, kad jiedu jų nevalgė, vos nepasakiau vieno žodžio. Negali būti, kad jie taip sunkiai serga. Kiaušinius atidaviau šuniui sandėliuke. Rytoj rytą ateis senelė, todėl turėjau išvalyti visas pridegintas keptuves, paskui išvesti pasivaikščioti šunį. Miegoti nuėjau tik pusę dvyliktos. Nenuostabu, kad esu toks mažas pagal savo metus.

Nusprendžiau užaugęs mediku nebūti.

Penktadienis

sausio 9 d.

Visą naktį kosėjimas ir kosėjimas. Jei ne vienas, tai kitas. Po tokios sunkios dienos galėtų pagalvoti ir apie mane.

Atėjusi senelė tiesiog pasibaisėjo namais. Parodžiau jai savo kambarį, kuris visada sutvarkytas, ir ji davė man penkias-

dešimt pensų. Paskui parodžiau jai visus tuščius butelius nuo gėrimų, ir ji pasišlykštėjo.

Senelė išleido šunį iš sandėliuko. Ji pasakė, kad mano motina yra žiauri, jei jį ten užrakino. Šuo privėmė virtuvėje ant grindų. Tada senelė vėl jį užrakino.

Paskui ji išspaudė mano spuogą. Bet jis tik dar labiau padidėjo. Pasakiau senelei apie tą žaliąją prijuostę, ir tada ji papasakojo, kad per kiekvienas Kalėdas dovanodavo mano mamai šimto procentų akrilano megztinį, bet ji niekada nė vieno neužsivilkė!

Šeštadienis

sausio 10 d.

Rytas. Dabar susirgo šuo! Jis visą laiką vemia, todėl iškvietėm veterinarą. Tėvas liepė nesakyti veterinarui, kad šuo dvi dienas buvo užrakintas anglių sandėliuke.

Ant išspausto spuogo užkliajavau pleistrą, kad nuo šuns nepatektų mikrobu.

Veterinaras išsivežė šunį. Jam atrodo, kad šuniui vidurių užkietėjimas ir reikės gydyti.

Senelė susibarė su motina ir išėjo namo. Senelė rado visus kalėdinius megztinius sukarpytus skudurų maiše. Baisu, kai žmonės badauja.

Ponas Lukas, kaimynas, buvo atėjęs aplankyti mamos ir tėvo, kurie dar tebeguli lovoje. Motinai jis padovanojo atviruką ir gėlių. Motina atsisėdo lovoje su naktiniais marškiniiais, pro kuriuos buvo matyti labai daug krūtinės. Su ponu Luku ji kalbėjo labai švelniu balsu. Tėvas apsimetė, kad miega.

Naidželis buvo atsinešęs savo plokšteles. Jis vaidina panką, bet man visai neįdomu, kai negirdžiu žodžių. Man atrodo, kad darausi intelektualas.

Po pietų nuėjau aplankyti šuns. Jis jau išoperuotas. Veterinaras parodė man plastikinį maišiuką su daugybe keistų dalykų. Ten buvo anglies gabalas, eglutė nuo kalėdinio torto ir keli piratai iš tėvo laivo. Vienas piratas pakėlęs kardą, nuo jo šuniui, matyt, labai skaudėjo. Šuo atrodo jau geriau. Po dviejų dienų tikriausiai paleis namo.

Kai parėjau namo, tėvas telefonu riejosi su senele dėl tuščių butelių šiukšlių dėžėje.

Ponas Lukas viršuje kalbėjosi su mama. Kai jis išėjo, viršun užlipo tėvas ir susibarė su mama. Ji pradėjo verkti. Tėvas labai blogos nuotaikos. Tai reiškia, kad jis jaučiasi geriau. Nors mama ir neprašė, išviriau jai puodelį arbatos. Ji dėl to irgi apsiverkė. Kai kuriems žmonėms neįmanoma įtikti!

Spuogas dar tebėra.

Sėkmadienis

sausio 11 d.

Aukų diena

Dabar tikrai žinau, kad esu intelektualas. Vakar vakare per televizorių mačiau Malkolmą Mageridžą ir supratau beveik kiekvieną žodį. Viskas turi įtakos. Blogi namai, prastas maitinimasis, kad nemėgstu pankų. Tikriausiai reikės užsirašyti į biblioteką, pažiūrėsiu, kas bus.

Gaila, kad aplink negyvena daugiau intelektualų. Ponas Lukas nešioja velvetines kelnes, bet jis yra draudimo agentas. Na ir sekasi man.

Pirmadienis

sausio 12 d.

Šuo jau namie. Jis vis laižo savo siūles, todėl kai valgau, sėdžiu nuo jo nusisukęs.

Motina atsikėlė šį rytą ir padarė šuniui guolį, kad miegotų viduje, kol pasveiks. Guolis iš kartoninės dėžės nuo skalbimo miltelių. Tėvas sakė, kad nuo jos šuo pradės čiaudėti ir jam sutrūkinės siūlės. Tada už naują susiuvimą veterinaras paims dar daugiau. Jiedu vėl susiriejo, ir tėvas pradėjo apie poną Luką. Tik niekaip nesuprantu, ką turi bendro ponas Lukas ir šuns guolis.

• Ž I E M A •

Antradienis

sausio 13 d.

Tėvas jau pradėjo eiti į darbą. Ačiū Dievui! Neįsivaizduoju, kaip mama su juo gyvena.

Rytą atėjo ponas Lukas pažiūrėti, ar mamai nereikia kokios pagalbos. Jis yra labai geras. Ponia Lukas valė iš lauko savo langus. Kopėčios atrodė labai silpnos. Parašiau laišką Mal-kolmui Mageridžui į BBC ir paklausiau, ką daryti, jei esi intelektualas. Laukiu, kad jis greičiau atrašytų, nes jau nusibodo vienam. Parašiau eilėrašį ir tesugaišau tik dvi minutes. Net garsiems poetams reikia daugiau laiko. Jis vadinasi „Čiaupas“,

bet iš tikro jis yra ne vien apie čiaupą, tai labai gilus eilėraštis, apie gyvenimą ir visa kita.

Adrianas Moulas „Čiaupas“

*Čiaupas varva, miegoti neduoda,
 Rytą bus tvanas, klaiki paguoda.
 Supus grindys per mažytę tarpinę,
 Vėl tėvas ars, kol uždirbs kilimui.
 Šitaip vargšelis netruks gauti galą.
 Tėti, taisyk čiaupą, baik tą skandalą.*

Parodžiau motinai, bet ji pradėjo juoktis. Ji nėra labai jau protinga. Ji dar neišskalbė mano šortų, o rytoj jau į mokyklą. Ji ne tokia motina, kokias rodo per televizorių.

Trečiadienis

sausio 14 d.

Užsiregistravau bibliotekoje. Pasiėmiau „Odos priežiūrą“, „Rūšių kilmę“ ir dar vieną knygą, dėl kurios vis skiedžia motina. Džeinės Ostin „Puikybę ir prietarus“. Ir bibliotekinėnkė gerokai nustebo. Gal ji irgi intelektualė kaip aš. Į mano spuoą ji nepažiūrėjo, gal jis jau mažesnis. Pats laikas!

Ponas Lukas virtuvėje su mama gėrė kavą. Visa virtuvė prirūkyta. Jie juokėsi, bet kai aš įėjau, nutilo.

Ponia Lukas visai prie pat mūsų namo valė vandens griovelius. Atrodė nelabai kaip nusiteikusi. Man atrodo, kad pono Luko ir jos santuoka nelabai laiminga. Vargšas Lukas!

Niekas iš mokytojų mokykloje nepastebi, kad aš esu intelektualas. Gailėsis, kai pasidarysiu garsus. Mūsų klasėje yra nauja mergaitė. Per geografiją ji sėdi su manimi. Visai nieko. Jos vardas Pandora, bet labiau mėgsta, kai ją vadina Skrynia. Nežinau, kodėl. Galiu ją įsimylėti. Juk jau laikas, man trylika metų ir devyni mėnesiai.

Ketvirtadienis

sausio 15 d.

Pandoros plaukai medaus spalvos, jie ilgi kaip ir priklauso normaliai mergaitei. Ir figūra visai nieko. Mačiau, kaip ji žaidė tinklinį, ir jos krūtinė virpėjo. Jaučiausi keistai. Matyt, tas ir yra!

Šuniui jau išėmė siūlus. Jis įkando veterinarui, bet aš manau, kad šis prie to pripratęs. (Turiu galvoje veterinarą. Šuo tai tikrai pripratęs.)

Tėvas sužinojo apie patefono rankenėlę. Aš jam pamelavau. Pasakiau, kad užšoko šuo ir ją nulaužė. Tėvas pasakė, kad palauks, kol šuo galutinai pasveiks, tada spirs jam. Manau, kad jis pajuokavo.

Kai parėjau iš mokyklos, ponas Lukas vėl buvo virtuvėje. Mama jau sveikesnė, todėl niekaip nesuprantu, ko jis vis dar ateina. Ponia Lukas tamsoje sodino medelius. Paskaičiau „Puikybę ir prietarus“, bet ta knyga labai senamadiška. Džeinė Ostin galėtų parašyti ką nors modernesnio.

Šuns akių spalva tokia pat kaip Pandoros. Tą pastebėjau todėl, kad mama apkirpo šunį. Atrodo baisiai. Ponas Lukas su

mama juokėsi iš naujos šuns šukuosenos, bet tai nelabai gražu, nes šuo negali atsakyti tuo pačiu. Kaip ir karališkoji šeima.

Eisiu anksčiau gultis, kad galėčiau pagalvoti apie Pandorą ir padaryti nugaros tempimo pratimus. Jau dvi savaitės kaip neaugu. Jei taip ir toliau, tai liksiu nykštukas.

Jeigu spuogas nedings, tai šeštadienį eisiu pas daktarą. Kiek galima taip gyventi – visi spoksote spokso.

Penktadienis

sausio 16 d.

Atėjo ponas Lukas ir pasisiūlė su mašina nuvežti mamą apsipirkti. Mane jie išleido prie mokyklos. Apsidžiaugiau, kad galiu išlipti lauk po viso to juoko ir cigarečių dūmų. Važiuodami matėm ponią Lukas. Ji nešė didelius krepšius pirkinių. Mama jai pamojavo, bet ponija Lukas neatsakė.

Šiandien buvo geografija, todėl visą valandą sėdėjau šalia Pandoros. Kiekvieną dieną ji atrodo vis geriau. Pasakiau, kad jos tokios pat akys kaip šuns. Ji paklausė, kokios veislės šuo. Pasakiau, kad mišrūnas.

Paskolinau Pandorai savo mėlyną flomasterį Britanijai nuspalvinti.

Man atrodo, jai patinka, kai rodai dėmesį.

Šiandien pradėjau „Rūšių kilmę“, bet ji ne tokia įdomi kaip televizijos serija. „Odos priežiūra“ geras dalykas. Palikau ją atverstą, kur rašo apie vitaminus. Gal mama supras užuominą. Palikau knygą ant virtuvės stalo prie peleninės, todėl būtinai turi pamatyti.

Dėl spuogo užsiregistravau pas gydytoją. Jis pasidarė raudonas.